

Не знаю як й кого молити...

Анатолій Клименко

Не знаю як й кого молити,
До кого руки простягати.
Не знаю вже кого просити,
Щоб правда стала оживати.

Щоб у людей відкрились очі,
І поволока з них вже спала.
І щоб в безсонні темні ночі
Подушка мокра не ставала.

І щоб хотілось людям жити,
Не виживати в пустоті.
І щоб було кого любити,
І з хати вийшли всі не ті.

І щоб осіннім світлим ранком
Хтось тихо вийшов на поріг.
І сонце золотим серпанком
Торкнулось серця тих хто зліг.

Хто сили всі віддавав у бою,
І вже назад не відступав.
Хто нас устиг закрити собою,
І страху липкого не знав..

А ще, хотілось би, щоб люди
Воскресли до життя нового.
Щоб підлість не сиділа всюди
Й не смикала іще живого..

І щоб у дні, що будуть близько,
У полі не лежала міна.
І щоб наступною весною
Розквітла вся моя країна..

20.09.2026